Citymapper
VLOT OP WEG MET CITYMAPPER
Tips & tricks 8

REMBERT ONTVANGT
Buitenlandse scholen op bezoek 3

in international

Directeurs Marjolijn Roets en Joeri Uyttenhove over hun Erasmuservaring:

"We mogen wel eens tegen onszelf zeggen dat we goed bezig zijn."

4-5

WERELDKAMPIOENSCHAP VOLLEYBAL IN CHINA
"We deden bijna alles samen en zorgden voor elkaar." 7

THROWBACK 2025-2026

DE KRACHT VAN SAMENWERKEN

In de week van 12 oktober vieren we de #ErasmusDays en zetten we de kracht van samenwerken centraal. Over scholen, landen en culturen heen leren we van elkaar, delen we ervaringen en bouwen we samen aan nieuwe kansen. Ontdek in deze Erasmusspecial hoe Erasmus mensen en ideeën met elkaar verbindt.

2

Rembert-basisscholen samen op jobshadowing in Portugal

— en ze leerden evenveel van elkaar als van hun gastschool.

6

Een Zweeds whiteboard in Koekelare?

Juf Emily bracht een eenvoudig idee mee dat intussen echt werkt in haar klas.

8

Van Canada tot Denemarken:

ook onze VET-leerlingen trekken volop de grens over.

2 jaar Rembert International

5 groepsmobiliteiten
32 jobshadowings
17 internationale cursussen
2 seminaries

56 uitgaande mobiliteiten

9 buitenlandse partnerscholen ontvangen

110 leerlingen
62 personeelsleden
172 deelnemers

21 buitenlandse partners in **8** gastlanden

- Frankrijk
- Spanje
- Duitsland
- Nederland
- Italië
- Griekenland
- Noorwegen
- Zweden

DE KIJK VAN FANNY

FANNY DESCHRYVER
COÖRDINATOR INTERNATIONALISERING

“Wat brengt een Erasmus-project teweeg?”

Een vraag waar ik aan de vooravond van de jaarlijkse Erasmus Days wat langer bij stilsta. De betekenis zit niet alleen in de inhoud van een project, maar even goed in wat er onderweg gebeurt. In ontmoetingen, in gesprekken, in ideeën die groeien.

Het voorbije schooljaar stuurden we opnieuw heel wat enthousiaste collega’s ‘op buitenlandse missie’. Leerkrachten die met veel goesting over de grenzen van hun eigen klas en school heen kijken, nieuwsgierig naar hoe anderen het aanpakken en erop gebrand om hun eigen onderwijspraktijk verder te verbeteren. Ze keren terug met heel concrete ideeën of met een andere kijk op iets wat ze al jaren doen. Of met de bevestiging dat ze op zich al goed bezig zijn.

Ook voor leerlingen brengt een buitenlandse ervaring iets bij wat moeilijk in een les of handboek te vatten is. Een buitenlandse ervaring daagt hen uit om te communiceren, samen te werken, zelfstandig te zijn en open te staan voor wat anders is. Uit hun verhalen blijkt dat ze niet alleen inhoudelijk bijleren, maar ook als mens groeien.

Erasmus is verbinding. In de eerste plaats verbinden onze projecten ons met scholen en collega’s in Europa. Leerlingen ontmoeten leeftijdsgenoten uit andere landen, leerkrachten ontdekken in onze partnerscholen dat onderwijs er soms verrassend anders is, maar er op bepaalde vlakken ook herkenbaar uitziet.

Internationalisering zorgt evengoed voor verbinding binnen onze eigen scholengroep. Collega’s die elkaar voordien niet of nauwelijks kenden, trekken samen op mobiliteit, wisselen ervaringen uit en blijven elkaar nadien inspireren.

In de tweede editie van onze Erasmuskrant delen we opnieuw enkele mooie verhalen en getuigenissen. Verhalen over samenwerken, ontdekken, leren en groeien. Ze tonen elk op hun manier wat internationalisering kan betekenen. Ik hoop dat ze jullie inspireren. Misschien om over de grenzen van je eigen klas of school te kijken. Of wie weet zelfs letterlijk over de grens?

Veel leesplezier!

Goed gestemd

Samenwerking stopt niet aan de schoolpoort — en evenmin aan de landsgrenzen. Wie ervaringen, ideeën en expertise deelt, leert niet alleen van collega’s elders, maar ook van elkaar.

De Middenschool valt niet stil

Tille Cool, leerlinge Middenschool
Directeurs Pascal Gryson en Koen Soenens

Een tweetal jaar geleden zette Middenschool Sint-Rembert de eerste stappen in een samenwerking met Collège du Brédenarde in Audruicq. Lichtervelde is namelijk al sinds 2008 verbroederd met die Noord-Franse gemeente, wat het pad effende voor de eerste contacten. Ondertussen prijken in de Middenschool al Deense, Zweedse, Franse, Griekse en Italiaanse vlaggen op de kaart van de internationalisering. “Met de ondersteuning van de scholengroep, zetten we sterk in om internationalisering ook in de eerste graad te verankeren”, vertelt directeur Koen Soenens. “Geïnteresseerde collega’s kregen de kans om de internationale werking mee uit te bouwen en stemden vraag en aanbod op elkaar af. Internationale kansen die een andere, diverse en verrijkende blik op onderwijs, didactiek en vakkennis kunnen bieden, worden kritisch gemonitord en geboden kansen worden benut.”

Leerlinge Tille Cool blikt als één van de jongste deelnemers aan een groepsmobiliteit kort terug: “We volgden les in het Franse Collège du Brédenarde, gingen muurklimmen en er was ook tijd voor cultuur. Een leerrijke ervaring!”

AI stopt niet aan de landsgrenzen

Nico Devriendt, IT-coördinator VTI Torhout

Hoe ga je als leerkracht om met AI in de klas, zeker wanneer leerlingen het gebruiken voor opdrachten en huiswerk? Met die vraag trok Nico Devriendt (IT-coördinator in het VTI) naar de bootcamp AI in Nijmegen. **“Een kant-en-klaar antwoord dat voor iedereen en in elke onderwijscontext werkt, is er niet. Elk land wordt met dezelfde snelle evolutie geconfronteerd, maar gaat er niet noodzakelijk op dezelfde manier mee om.”**

We maken nog te weinig gebruik van elkaars expertise

samenwerking tussen verschillende Rembert-basisscholen

Begin maart trokken Joyce Bigler (De Oefenschool/Driekoningen), Veerle Decock (De Tweesprong), Tine Durnez (De Negensprong) en Nele Vandenbussche (De Schatkist) op jobshadowing naar Agrupamento de Escolas E.g. Duarte Pacheco in Loulé, Portugal. We polsten bij hen naar de meerwaarde om met collega’s uit andere Rembertscholen buitenlandse inspiratie op te doen. “Wat opviel tijdens de vele gezellige reismomenten samen, was dat we niet alleen bijleerden van het bezoek ter plekke, maar ook van elkaars aanpak. We maken te weinig gebruik van de expertise binnen onze scholengroep en willen ook in de toekomst verder goede praktijken uitwisselen.”

Rembert Ontvangt

Al 30 jaar partners

Onze 'oudste' buitenlandse partner is zonder twijfel het Mallinckrodt Gymnasium uit Dortmund. Voor de roots van de uitwisseling met de zesdejaars Moderne Talen van het Sint-Jozefscollege moeten we terug tot 1996. Daarom vroegen we aan de collega's van het Mallinckrodt Gymnasium zelf wat hen het meest opvalt aan ons onderwijs en onze schoolcultuur. "De graden en leerjaren zijn bij jullie duidelijker van elkaar gescheiden dan bij ons, zowel wat betreft de lokalen als geldende regels en afspraken. Het valt op dat hier veel orde is, dat regels effectief worden nageleefd."

"Binnen het team valt ons de vlakke hiërarchie op, ook in het contact met directie. De interactie met elkaar lijkt zo collegiaal en vertrouwd. We zijn ook onder de indruk van de grote toewijding van het korps om met de leerlingen meerdaagse reizen te maken, zelfs tijdens de vakantieperiode (bv. Italiëreis)."

> **"Wat ons vooral verbindt, is het gemeenschappelijk geloof dat onderwijs belangrijk is. We doen het in de eerste plaats voor de leerlingen."**
>
> **Mallinckrodt Gymnasium**

"We denken dat we zo goed met elkaar overweg kunnen omdat er op menselijk niveau hele fijne connecties zijn. Het is altijd zo heerlijk ongecompliceerd wanneer we elkaar terugzien!"

"Maar wat ons minstens even veel verbindt, is het gemeenschappelijke geloof dat school en onderwijs heel belangrijk zijn. Dat we het in de eerste plaats voor onze leerlingen doen en dat we allemaal de ambitie hebben om hen niet alleen onderwijs, maar ook de waarden bij te brengen die ons allemaal verenigen."

De uitwisseling tussen de Duitse en Vlaamse school startte al in 1996.

boven: Martina en Jelena in Basisschool De Leeuw.
onder: in gesprek met directeur Vanhollebeke van Spes Nostra.

Gecombineerde jobshadowing in Zedelgem

In mei waren Martina en Jelena van 6th Primary school in Varazdin (Kroatië) voor de eerste keer op jobshadowing in België. Hun eigen leerlingen zijn tussen 10 en 14 jaar oud, een combinatie van onze derde graad basisonderwijs en middenschool dus. Zedelgem was met een bezoek aan Spes Nostra en De Leeuw dus de perfecte uitvalsbasis voor hun vierdaagse bezoek.

> **"De gastscholen waren bijzonder gastvrij, open en professioneel."**
>
> **Martina van de Primary School in Varazdin, Kroatië**

Martina blikt tevreden terug: "In Spes Nostra sprong het moderne onderwijsaanbod en de individuele benadering van elke leerling in het oog. Er wordt veel belang gehecht aan een veilige en ondersteunende schoolomgeving, met duidelijke regels en wederzijds respect tussen leerlingen en leerkrachten."

"We waren bijzonder geïnteresseerd in de manier waarop het onderwijs en de leerlingenbegeleiding zijn georganiseerd, aangezien dit proces veel eerder begint dan in de Kroatische scholen. Al aan het begin van het schooljaar wordt een eerste observatie- en oriëntatieproces uitgevoerd."

"We bezochten ook Basisschool De Leeuw in Zedelgem. Hier waren we onder de indruk van het vak sociale vaardigheden: de ontwikkeling van het vermogen van leerlingen om naar anderen te luisteren, het stimuleren van kritisch denken en empathie, alledaagse problemen oplossen en de eigen emoties en die van anderen leren herkennen en ermee omgaan. Jong geleerd is oud gedaan!"

"De gastscholen waren bijzonder gastvrij, open en professioneel en deden grote inspanningen om ons bij hun dagelijkse schoolleven te betrekken. De opgedane ervaring zal bijdragen aan de verdere verbetering van de onderwijspraktijk bij ons."

Zoals je in dit magazine kan lezen, komen er steeds meer interessante Erasmus-story's op ons pad. De opgedane ervaring lijkt erg nuttig, de verhalen verrijkend. Wij pikken er twee bezoeken van de basisscholen uit. Marjolijn Roets, directeur van De Fonkel in Aartrijke, en Joeri Uyttenhove, directeur van De Negensprong Koekelare, trokken met enkele collega's naar respectievelijk Bologna (Italië) en Eskilstuna in Zweden.
LANDER VANSIELEGHEM

"We mogen wel eens tegen onszelf zeggen dat we goed bezig zijn."

In Eskilstuna wisselden directeur Joeri Uyttenhove en collega's ervaringen uit met Zweedse onderwijsprofessionals over rust, structuur en doelgericht werken op school.

Collega's, er zijn wel wat parallellen te trekken tussen beide bezoeken. Leg eens uit wat jullie gezien hebben?

Marjolijn: "Wij focusten vooral op het leven in de kleuterklas en de nadruk op een kindvriendelijke overgang tussen de crèche en het basisonderwijs. Het meest in het oog springende feit was dat alle kinderen in het reguliere onderwijs zitten. Er is geen aparte structuur zoals ons buitengewoon onderwijs. Orthopedagogen, kinesisten, logopedisten en andere ondersteuners werken preventief en kijken samen met leerkrachten en ouders wat een kind nodig heeft. De aanzet van de ondersteuning wordt gegeven in de crèche die zich op dezelfde locatie als de lagere school bevindt. Die aanpak maakte indruk: niet het kind moet zich aanpassen aan het systeem, maar het systeem probeert mee te bewegen met de noden van het kind. De eventuele persoonlijke begeleider is daar ook steeds bij. De lunch is bijvoorbeeld een groot ritueel. Alles klaarzetten, samen de handen wassen … Ze nemen daar echt hun tijd voor. Er heerst rust, ze jagen zich niet op. Tot de leeftijd van 5,5 jaar gaat elk kind er terug naar de crèche om te slapen, ook al zitten ze al in de kleuterklas."

Joeri: "Ook in Zweden is rust erg belangrijk. De kinderen zitten er vrij lang samen in de klas, maar op het einde van de dag hebben ze eigenlijk niet zoveel gedaan. Wij zagen eveneens grote groepen waarbij men inzet op binding en differentiatie. Alles verloopt op het ritme van het kind, er wordt niet gepusht. Iedereen start er op een verschillend moment met verschillende pauzes en eindes. Het is een komen en gaan wat ik persoonlijk niet zo goed vind voor de discipline. De kinderen lopen er op hun pantoffels rond, een kind dat neerligt om wat te rusten, wordt niet aangesproken door de leerkrachten …"

Nochtans lees je in de media dat het Scandinavisch onderwijsmodel veel bijval kent?

Joeri: "Ze scoren inderdaad goed, al stel ik mezelf soms vragen bij de testing, maar daarover kan ik een apart interview geven (lacht).

Uiteraard zijn er heel wat inspirerende zaken (lees bijvoorbeeld het verhaal over het whiteboard van juf Emily op pg. 6, n.v.d.r.). Ze werken doelgericht met bronnenboeken en schriften. Dat komt bij ons nu terug. Alles is er erg afgelijnd."

Marjolijn: "Wat bij ons opviel was de aandacht voor outdoor education. Ze gaan heel vaak naar buiten en op locatie. Daarbij krijgt de school vaak hulp van grootouders en mama's. Die zijn vaker dan in België niet (meer) aan het werk en hebben dus tijd om de kinderen te begeleiden naar bijvoorbeeld het plaatselijke boekenwinkeltje, de bib of musea."

Joeri: "In Zweden is er veel minder ouderbetrokkenheid."

Daarmee zijn we bij het hoofdstukje boeken aanbeland. In beide culturen heerst er een echte leescultuur?

Marjolijn: "In Bologna zeker en vast. Je ziet er overal boekenhandels, ook specifiek kinderboekhandels met een prachtig aanbod prenten- en kinderboeken. Zelf keerden we terug met prachtige prentenboeken voor onze kinderen in de Fonkel. De bibliotheekwerking is er bijzonder inspirerend. Scholen krijgen boekenpakketten mee en het is er de bedoeling dat niet alleen de kinderen, maar ook de gezinnen de bibliotheek leren kennen. Er worden ook initiatieven genomen zoals het realiseren van een boekenzolder, waar scholen en ouders terecht kunnen voor workshops, om boeken te lezen en uit te lenen. Ze hadden aan ons gevraagd om een Nederlands prentenboek mee te nemen om het voor te lezen in onze eigen taal. Ondanks de taalbarrière kregen we toch aandacht (lacht)."

Joeri: "In Zweden leest de leerkracht ook veel voor. Daarna bespreken ze het boek samen. Ze moeten er dan zelf aan verder schrijven en over fantaseren. Het zijn principes die de overheid nu ook aan ons vraagt. Maar bij ons is het meer: we nemen dat doel en nog een ander doel er gewoon bij. In Eskilstuna zetten ze dan wel in op lezen, maar niet op spellingslessen. Wij zouden dat er gewoon bij nemen wat voor extra druk zorgt."

"In de school in Bologna gaat elk kind tot de leeftijd van 5,5 jaar terug naar de crèche om te slapen, ook al zitten ze al in de kleuterklas."

Marjolijn Roets
directeur De Fonkel

Vinden jullie het onderwijssysteem ter plekke dan beter of niet beter dan bij ons?

Marjolijn: "Rust creëren is nooit slecht, maar op zich hoeven we niet jaloers te zijn want ze hebben heel weinig materiaal. Ze zetten enorm in op mensen, maar hebben weinig middelen."

Joeri: "Ook in Zweden beschikt men over heel veel personeel in de school. Elke school heeft er een bib met bibliothecaris, psycholoog, verpleegster en sociaal-assistent. Zowel voor de leerling als de leerkracht. Een CLB bestaat daar niet."

Marjolijn: "Ik ging toch naar huis met het gevoel dat we trots mogen zijn op wat we hebben. De middenweg zal wel de beste zijn: doelgericht werken zoals bij ons is goed, maar meer inzetten op structuur en welbevinden zou niet slecht zijn. Je kan maar presteren als je je goed voelt."

Joeri: "Ze gaan er inderdaad anders om met eisen. Die liggen in Zweden wel hoog, maar ze maken er minder van als ze die slechts voor een stuk invullen. Wij halen meer het onderste uit de kan."

>>>>

Marjolijn: "Ik ging naar huis met het gevoel dat we trots mogen zijn op onze werking. Mijn leerkrachten werken heel doelgericht, maar blijvend inzetten op structuur, routines en welbevinden blijft belangrijk. Dat mogen we met de nieuwe verwachtingen in het onderwijs zeker niet uit het oog verliezen."

Joeri: "Het is vreemd om in de media te lezen dat ons niveau zo sterk zou dalen als je dat vergelijkt met die andere landen. Wat is de relevantie van de testings eigenlijk?"

Marjolijn: "Wat we vooral kunnen leren is om af en toe eens tegen onszelf te zeggen dat we goed bezig zijn, zodat de basisrust bewaard blijft. Je kunt wel enkele interessante zaken overnemen uit het buitenland, maar een compleet systeem overnemen, zal nooit werken. Sommige dingen zitten gewoon ingebakken in een cultuur. Het is de manier van leven ter plekke die bepaalt hoe het er in de school aan toe gaat."

Komt er nog een vervolgbezoek?

Joeri: "De Zweden zijn ondertussen langsgekomen in Koekelare. We houden contact en volgen het leven in elkaars scholen op door bijvoorbeeld de nieuwsbrieven te lezen."

Marjolijn: "Wij kregen nog geen bezoek uit Italië. Ze zouden wellicht onder de indruk zijn van de doelgerichte activiteiten, het rijke aanbod aan materiaal en de infrastructuur van onze school. Misschien verklaren ze ons gek met al onze eisen (lacht). Zij kiezen liever voor rust en welbevinden. En daar valt uiteraard iets voor te zeggen. Je kunt maar presteren als je je goed voelt." "Maar het lijkt me wel eens interessant om terug naar Italië te gaan om te zien wat er daar dan na die eerste zes levensjaren gebeurt. Elke kleuter gaat er, ongeacht de noden, sowieso over naar de lagere school. Maar hoe loopt het dan verder? En wat gebeurt er in de middelbare school? Bovendien organiseert Bologna jaarlijks 's werelds belangrijkste vakbeurs voor kinder- en andere boeken. Een droom voor elke liefhebber."

Hoe zijn jullie op het idee gekomen om naar Bologna en Eskilstuna te gaan?

Marjolijn: "Bij ons leefde een specifieke zorgvraag. Mijn kleuterjuffen merkten dat de klaswerking bij elk instapmoment kon veranderen met als gevolg dat zowel de nieuwe peuters, de kleuters die er al waren als de kleuterjuf over hun toeren waren. Onder leiding van professor Jochen Devlieghere van de UGent gingen we met het kleuterteam aan de slag om een zachte overgang te creëren van crèche naar school. Die zette ons op het spoor van Bologna, waar dus heel veel aandacht naar die overgang gaat."

Joeri: "Bij ons verliep het via een tussenkomst van Fanny in het directieteam. Daarna bleek dat juf Emily heel erg geïnteresseerd is in het Zweedse systeem. Wij sprongen als directie op de kar, maar eigenlijk ondersteunt het hele team."

"In Zweden liggen de eisen hoog, maar ze maken er minder van als ze die slechts voor een stuk invullen. Wij halen meer het onderste uit de kan."

Joeri Uyttenhove
directeur De Negensprong

Hoe zorg je ervoor dat zo'n project echt leeft in de school?

Joeri: "Wij organiseerden een Zweedse avond. Leerkrachten konden vrijblijvend intekenen wat ze massaal deden. Ondertussen lopen er ook nog een aantal andere projecten, zoals cursussen en jobshadowings in Slovenië en Litouwen. We houden het op twee inkomende en twee uitgaande projecten per jaar zodat het haalbaar blijft."

Marjolijn: "Ook wij gaan naar Litouwen voor een project met de focus op leesplezier specifiek voor jonge kinderen, talentenontwikkeling en curriculumvernieuwing in het kleuter. Dat past binnen onze prioriteiten."

Een buitenlands avontuur kunnen jullie in ieder geval wel aanraden?

Marjolijn: "Absoluut. De tijd die je er doorbrengt, is net de tijd die nodig is om het onderwerp waarvoor je er bent te bekijken. Je kunt je even verdiepen zonder afgeleid te worden door een mailbox. Natuurlijk is Italië ook een aangenaam land om te vertoeven. In Bologna ga je likkebaardend de boekhandels binnen en buiten. Het onderwerp 's avonds bespreken tijdens de apero is enorm waardevol."

Joeri: "Dat was in Eskilstuna wel wat minder. Er zijn weinig winkels of restaurantjes. Daarvoor moesten we naar Stockholm waar we de laatste dag even verbleven."

Een wat ruimere blik op het Italiaanse onderwijs

Het valt tijdens internationale ervaringsuitwisselingen op dat veel zaken geworteld zitten in de eigen context en cultuur. Zo spelen in Italië de gemeenten een heel grote rol in de organisatie van het basisonderwijs. Dat gaat van het voorzien van infrastructuur (die heel vaak sterk verouderd is), financiering en logistieke ondersteuning tot het schoolbusvervoer.
Minimumdoelen zijn voor het hele land bepaald, maar in de uitwerking en het pedagogisch project hebben de gemeenten een grote impact. Gemeenten met een jarenlang centrum-links bestuur (zoals Bologna en bijna de hele regio Emilia-Romagna) investeren veel in extra personeel voor hun scholen en in de ondersteuning. Die ondersteuning gaat, zoals je in het interview kan lezen, onder andere over leesonderwijs maar ook over outdoor education.
Kort voor wij in Bologna waren, was ook de Britse prinses Kate 'in de buurt'. Ze bezocht Reggio Emilia voor de 'Reggio Emilia-aanpak', een gekende aanpak die kinderen vanaf heel jonge leeftijd op een actieve manier aan het leren zet.

Kort voor wij in Bologna waren, was ook de Britse prinses Kate 'in de buurt'. Ze bezocht Reggio Emilia voor de 'Reggio Emilia-aanpak'.

Ann Stael
algemeen directeur Scholengroep Sint-Rembert

Daarbij zijn creativiteit en outdoor education erg belangrijk. Die aanpak zagen we in de door ons bezochte school 'Ada Negri' in een buitenwijk van Bologna. Hoewel we daar een mooi voorbeeld zagen van de integratie van opvang en school, is dat zeker niet overal in Italië het geval. Buitenschoolse opvang is in vele gemeenten beperkt. Door een laag geboortecijfer zijn er heel wat basisscholen gesloten omdat er onvoldoende kinderen zijn. Degene die er wel zijn, worden dan ook als kleine prinsen en prinsesjes omringd door vele volwassenen. Ze zijn bijna overal mee met ouders en grootouders (oma's stoppen vaak vroeger met werken om dat mogelijk te maken met alle pensioengevolgen van dien) en in combinatie met de zuiderse gewoonte om 's avonds laat te eten, gaan ze dus ook laat naar bed. Vandaar natuurlijk dat ze tot 5,5 jaar van de slaapklas gebruik maken ...

In Bologna gingen algemeen directeur Ann Stael, directeur Marjolijn Roets en collega's op zoek naar inspiratie voor het kleuteronderwijs en de overgang van kinderopvang naar school.

3X IMPACT

Internationale uitwisseling krijgt pas echt betekenis wanneer ervaringen ook thuis iets in beweging zetten. Drie verschillende verhalen, met één gemene deler: inspiratie die concreet vorm krijgt in de eigen school- en klaspraktijk.

Inspiratie uit Noorwegen voor nieuwe Oefenschool

Een delegatie van het beleidsteam van de Oefenschool bezocht de Fjellhamar Skole in Lørenskog om inspiratie op te doen voor de nieuwe Oefenschool.

Een delegatie van het beleidsteam van de Oefenschool bezocht in februari 2026 de Fjellhamar Skole in Lørenskog, Noorwegen. Het doel was om ideeën op te doen over hoe infrastructuur een krachtige hefboom kan zijn voor pedagogisch en didactisch kwaliteitsvol onderwijs. Het eerste dat opviel was hoe de Noren de buitenruimte doelgericht inzetten om kinderen te stimuleren tot exploreren, spelen en leren. Hoewel de school een groot aantal leerlingen telt, slaagt ze erin om kleinschaligheid te creëren en de beschikbare ruimte op een doordachte en efficiënte manier te benutten. Inclusie vormt er een vanzelfsprekend onderdeel van het dagelijkse schoolleven. In een Noorse kindergarten zagen we hoe kinderen al op jonge leeftijd gestimuleerd worden om stap voor stap zelfstandiger te worden, binnen een warme en zorgzame omgeving. Buiten spelen, ontdekken en experimenteren krijgen er een centrale plaats in de dagelijkse werking.

> **“Buiten spelen, ontdekken en experimenteren krijgen er een centrale plaats in de dagelijkse werking.”**
>
> **Lisa Van De Pontsele**
> **directeur Oefenschool**

Het Zweedse bord van juf Emily

Juf Emily, leerkracht tweede leerjaar in de Negensprong in Koekelare, trok samen met met haar directeur Joeri en leerkrachten Charlotte en Evy van Spes Nostra op jobshadowing in Eskilstuna (Zweden). Nadien kreeg het whiteboard dat al jaren in haar klas hangt een make-over naar het Zweedse model.

“Naast een groene omgeving, warme pantoffels en laagdrempelige communicatie met ouders en leerlingen, viel mij in Froslundaskolan het whiteboard op. Dat was zeer gestructureerd, ongeacht de klas waar je binnenkwam. Elk bord was voorzien van een timer en een lesplan. De start van de les was telkens zeer duidelijk omdat het doel aan het bord verscheen en gedurende de hele les bleef staan. Ook de aandacht voor reflectie was opvallend. Leerkrachten rekenden daar haast een kwartier voor”, getuigt ze. “Een doel concretiseren en op het einde van de les reflecteren, is op zich niet revolutionair, maar hoe het ingebakken zat in de dagelijkse structuur had iets Zweeds: traag, eenduidig, structuur, rust! Dat wou ik zelf ook uitproberen.”

Om het doel te verduidelijken, verdeelde ik mijn whiteboard in vakken. Voor de reflectie had mijn directeur in Zweden ergens een voetbalgoal aan het bord zien hangen. De leerlingen konden een magneet in of rond het doel hangen, afhankelijk van de mate waarin ze het lesdoel hadden bereikt. Het leek me een mooie manier om de reflectie visueel te maken, zeker voor de voetballende leerlingen in de klas.

We zijn ondertussen enkele weken verder en ik kan met trots zeggen dat mijn ‘Zweeds bord’ werkt. De kinderen herinneren me eraan als ik iets vergeet en komen graag vooraan met hun magneet. Ik hoop hen te zien groeien in het reflecteren en hoop voor mezelf dat ik de rust en structuur in mijn lessen kan behouden, ook al dreigt er al eens druk van buitenaf. Daar bestaat een Zweeds woord voor: lagom!”

Met een magneet in of rond het voetbaldoel geven leerlingen aan in welke mate ze het lesdoel bereikt hebben.

Lees aansluitend ook het interview op p. 4-5

Spaanse pennenvrienden

Eind september vorig schooljaar bezochten Mieke en Koenraad (Sint-Jozefscollege) en Annabel en Evelyn (SMIK) de middelbare school IES Tiempos Modernos in Zaragoza. Deze jobshadowing kende op meerdere vlakken een vervolg. Terwijl het college een groepsmobiliteit met de Spaanse school opzette, startte SMIK een Pen Pal Project in het Engels. Hun leerlingen tweede middelbaar wisselden een jaar lang brieven uit met leeftijdsgenoten uit Zaragoza.

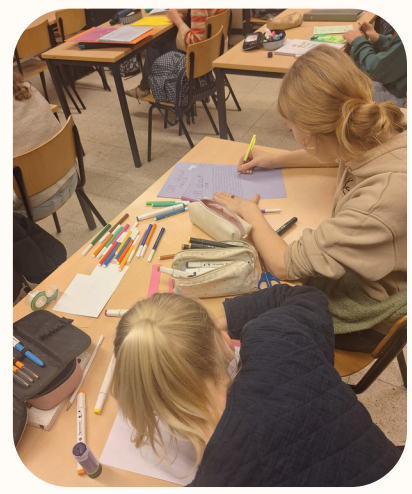

Tweedejaarsleerlingen van SMIK wisselden een jaar lang brieven uit met leeftijdsgenoten uit Zaragoza.

“Een heel schooljaar lang schreven en ontvingen onze leerlingen verschillende brieven: van een eerste kennismakingsbrief tot een kerstkaartje, zomerse groeten en meer”, vertelt Annabel. Die authentieke, echte schrijfsituatie zorgde voor zowel een kwaliteitsinjectie van hun niveau, een ruime blik op de Spaanse (school)cultuur en meer zelfvertrouwen. Zo ondervonden ze dat Engels niet alleen een vak op school is, maar ook een taal waarmee je écht contact kunt maken met iemand over de grenzen heen. Na het verzenden van elke brief, was het telkens uitkijken naar de volgende!”

Begin juli trok een selectie volleyballers van Scholengroep Sint-Rembert naar China om er deel te nemen aan het ISF World School Volleybal Championship, zeg maar het wereldkampioenschap scholenvolleybal. Zowel de meisjes- als jongensploeg en hun begeleidende leerkrachten beleefden er de apotheose van een lang, maar succesvol traject. Wij herbeleefden het mee aan de hand van de getuigenissen van twee begeleiders: Mathias Bergez en Michiel Seys. **LANDER VANSIELEGHEM**

Hoe zag de reis eruit?

"Deelnemen aan een groot tornooi in je favoriete sport is sowieso al een hele eer", vertelt Mathias Bergez, L.O-leerkracht van SiVi en coach van de jongensploeg van Rembert. "Maar als dat gepaard gaat met een reis naar het verre China dan is dat niks minder dan een hele belevenis." De delegatie vertrok op 29 juni en keerde pas op 13 juli terug. Het tornooi zelf duurde tien dagen, maar er was ook tijd voor cultuur. "Het zou zonde zijn om er alleen maar de binnenkant van de volleybalzaal te zien natuurlijk", zegt Mathias. "De organisatie bood ons een cultuurdag in Shangluo (nabij Xi'an) aan en op het einde van de reis organiseerden we zelf ook nog een driedaagse in Peking. Daar bezochten we enkele must-sees."

Team Rembert in China: 28 leerlingen uit zowat alle bovenbouwscholen van de centrumcampus namen deel aan het WK scholenvolleybal.

Team Rembert

In totaal gingen 28 leerlingen mee naar China. Ze kwamen uit zowat alle bovenbouwscholen van de centrumcampus. "Het hele project startte in september 2025 met een uitleg voor de ouders van alle volleyballende leerlingen uit de scholengroep. Daarna volgden selectietrainingen om tot een kwaliteitsvolle delegatie te komen die effectief wilde meestappen in het verhaal dat uiteraard een aanzienlijk prijskaartje met zich meebracht", legt Mathias Bergez uit. "We vormden al snel een hechte groep", vult Michiel Seys aan. "In tegenstelling tot veel andere scholen en landen deden wij bijna alles samen en zorgden we voor elkaar. We verbleven in het reusachtige Crowne Plaza Hotel, samen met tal van andere internationale teams. Elke maaltijd spraken we op vaste tijdstippen af om samen te eten: herkenbaar in onze teamkledij en gezellig aan één grote tafel. Die verbondenheid zorgde voor een fantastische sfeer."

Cultuurshock

Welke indrukken deden de volleyballers op? "Los van de lokale marktjes en verplaatsingen hadden we weinig contact met de lokale bevolking", aldus Mathias. "De taalbarrière is dan ook gigantisch. Je moet echt zoeken naar een manier om te communiceren. Maar we zaten op zich wel in een hotel dat westers georiënteerd is, dus dat had geen invloed op onze sportieve prestaties." Toch sprongen een aantal zaken onmiddellijk in het oog. "Aan het onthaal zagen we twee robots staan. Toen de takeawaymaaltijden op enkele andere kamers werden afgeleverd, wisten we meteen waarom", lacht hij.

Eten met stokjes

Hoe zat het eigenlijk met het Chinese eten? "Vooraf hadden de leerlingen de opdracht gekregen om te leren eten met stokjes", aldus Michiel Seys, IT-medewerker van de scholengroep en leerkracht in het Sint-Jozefscollege. Hij maakte ter plekke foto's en filmpjes. "Er werd tijdens de examenperiode al ijverig geoefend. Na twee lange vluchten en de aankomst in Xi'an bracht de bus ons meteen naar een lokaal restaurant. We werden in drie groepen verdeeld en namen plaats aan grote tafels met een draaiende schijf in het midden. Daarop werden telkens nieuwe schalen met eten geserveerd.

Enkele leerlingen keken toch wat bedenkelijk naar al dat lekkers. 'Waar zijn de messen en vorken? We dachten dat die stokjes een mopje waren …', vroegen sommige leerlingen zich af. Het werd een instant kennismaking met een waaier aan nieuwe, heerlijke smaken én een compleet andere eetcultuur." "Gelukkig voor sommigen ontdekten we dat er in een hoekje van het hotelrestaurant toch een bakje met vorkjes te vinden was", sluit Michiel af.

Gigantische storm

Bij grote sportieve tornooien zoals de Olympische Spelen denken we natuurlijk spontaan aan een openings- en slotceremonie. En ook dat ontbrak niet op het WK. Er werd zelfs een bomcontrole uitgevoerd door … robots. "Om te beginnen werd een volledige drievaksbaan afgezet om onze bus ter plekke te brengen. Op de zogenaamde Nations Night moest elk land een dansje voorbereiden om zich voor te stellen", zegt Mathias. "Zo is het ijs natuurlijk snel gebroken. Halfweg de show gingen de hemelsluizen echter helemaal open. Tentjes vlogen in het rond. Er passeerde een gigantische storm." "Bovendien was er geen echt afwateringssysteem zoals wij dat in Europa kennen", vult Mathias aan. "Omwonenden haalden meteen massaal een borstel boven om de straten te poetsen. Heel speciaal om te zien." Die storm zorgde er ook voor dat het geplande bezoek aan de Chinese Muur en de Verboden Stad in het gedrang kwam. "Er werden grote stukken afgesloten en op de koop toe was er ook nog een staatsbezoek van Kim Jong-Un, stel je voor", vertelt Michiel. Gelukkig loodste onze gids ons dankzij wat creativiteit in de gietende regen toch nog via een zij-ingang binnen in de Verboden Stad. We kregen er een felgesmaakte initiatie Chinese kalligrafie en traditionele theeceremonie bovenop. Achteraf gezien één van de beste momenten van de reis. Bovendien kwam op de allerlaatste dag nog het verlossende nieuws dat een gedeelte van de Muur werd vrijgegeven. Op de vraag of we dat nog wilden meepikken, klonk een volmondig 'JAAAA!'. Zo sloten we onze fantastische reis af op de flanken van dat enorme wereldwonder. Onvergetelijk!"

Toekomst?

Komt er nog een vervolg op dit mooie project? “Normaal gezien wel”, aldus Mathias Bergez. “Twee jaar geleden sprongen we op de kar van een leerling die ons vroeg om samen deel te nemen. Het tornooi werd toen in Europa georganiseerd wat het makkelijker maakte. Daarna haalde China de tornooirechten binnen voor een aantal jaar. Dit jaar komt de U15 aan de beurt, maar daarna is het opnieuw aan de U18. Als ik collega’s vind die bereid zijn om mee te springen, dan trekken we zeker opnieuw naar China”, besluit hij.

Van stokjes tot onbekende gerechten: ook aan tafel was China een ontdekking.

De VETste projecten van 2025-2026

Ook de beroeps- en technische opleidingen ontbreken niet in het Erasmusverhaal. Een overzichtje van enkele zogenaamde VET-projecten uit SiVi, VTI en VLTI. Veel leesplezier!

Nieuwe bestemmingen

In het VLTI is het traditioneel erg druk op internationaal vlak. Vooral de landbouwstages liepen in het oog. Zo werden er met Nieuw-Zeeland, Ontario en Saskatchewan (allebei in Canada) en British-Columbia een aantal exotische bestemmingen aangedaan. Het gros van de stagiairs bleef evenwel binnen Europa om stage te lopen in de sectoren van de veehouderij, tuinbouw, tuinaanleg, tuinonderhoud en paardenhouderij. Zo richtte leraar Jeroen Seghers een klasuitwisseling in voor leerlingen van de richting paardrijden met MFR Saint-Flour uit de gelijknamige Franse stad. Ook collega Jannes Inghelbrecht trok met een groep leerlingen van de tuinaanlegafdeling naar een vakbeurs in het Duitse Hannover. Andere collega’s gingen in het buitenland een paar dagen meedraaien in een school. Zo trokken Simon van Goitsenhoven en Sien Lambert naar een Estse school voor een jobshadowing.

Hoog werktempo

Vorig schooljaar trokken VTI-leerlingen Mathis Vanhaecke en Cedric Vermoortele uit de richting Applicatie- en Databeheer naar Slovakije op stage. Ze merkten dat het werktempo in België hoger ligt dan in Slovakije en dat je in Belgische bedrijven sneller in stressvolle situaties terechtkomt. Mathis: “Het was ook een uitdaging om te communiceren soms, want de lokale werknemers schakelden al eens over op hun moedertaal die wij als Belgen niet begrijpen natuurlijk.” Ze vonden het een boeiende uitdaging die ze zeker zouden aanraden. Mathis: “We hebben met de groep veel toffe dingen gedaan. Er zijn tijdens de stageperiode hechte vriendschappen ontstaan.”

Blokstage in Denemarken

Zeven leerlingen uit 6 Logistiek en Sales sloten hun secundaire schoolcarrière af met een blokstage in Denemarken.

TIPS & TRICKS

Snel rekenen zonder rekenwerk: XE Currency

Hoeveel is dat koffietje, dat museumticket of dat treinkaartje nu eigenlijk in euro? In een land met een andere munt raak je al snel het overzicht kwijt. Met XE Currency zet je bedragen in enkele seconden om naar euro — of omgekeerd. Handig om snel in te schatten of iets écht goedkoop is, of alleen zo lijkt door al die vreemde cijfers. Je kunt meerdere valuta tegelijk volgen en zo ook makkelijk vergelijken. Zeker tijdens je eerste dagen in het buitenland bespaart de app je heel wat hoofdrekenwerk. Een kleine download die je onderweg verrassend vaak zult bovenhalen.

Van A naar B zonder gedoe: Citymapper

Bus, metro, tram, trein of toch een stukje stappen? In een onbekende stad is de snelste route niet altijd vanzelfsprekend. Citymapper helpt je verschillende opties voor het openbaar vervoer naast elkaar te leggen en plant je traject van deur tot deur. Je ziet welke combinatie het handigst is en krijgt duidelijke aanwijzingen voor onderweg. Vooral in grote steden kan dat heel wat zoekwerk en gemiste haltes voorkomen. Let wel: Citymapper is niet overal beschikbaar, dus check vooraf of jouw Erasmusbestemming ondersteund wordt. Is dat het geval? Dan is het een handige reisgezel voor dagelijkse verplaatsingen én spontane uitstapjes.